

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 15.

V Ljubljani, v četrtek 19. januarija 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Petnajsta seja dne 19. januarija.)

Deželnega glavarja namestnik Grasselli ob 1/2. uri otvori sejo ter se prečita in potrdi zapisnik zadnje seje in razdelé došle vloge.

Baron Apfaltrern graja deželni odbor, da tako pozno zboru predlaga reči, ker je le še malo dni do zborovega sklepa in se morajo vsled tega jako važne in obširne predloge kakor n. pr. cestni zakon v odsekih kar na vrat na nos v eni sapi reševati.

Dr. Poklukar mu odgovarja, da se s cestnim zakonom v odseku to ne boče zgodilo, in da ga temeljito pretresajo.

Poslanec Detela omenja, da deželni odbor zaradi novih predlog ne zasluži graje, marveč pohvalo. Od mnogih reči ni imel potrebnih poročil, da bi mogel sestaviti svoje predloge. Nekatera pojasnila so mu došla gledé cestnega zakona še le ta mesec, torej pač ni bilo mogoče tega zakona prej predložiti. Sicer pa to ni nov zakon, pretresal je upravni odsek temeljito enak zakon že pred dvema leti, torej bo zdaj reč tem laglje rešil. Kdor je za zakon, mu bo lahko pritrdil, kdor pa zanj ni, mu ne bi pritrdil, ko bi bili tudi tri mesece v rokah imeli prilogo! Enako je bilo treba raznih poizvedb pri drugih predlogih, kar bo g. Dežman enako potrdil, kakor vsak drugi deželni odbornik. Da pa rešitev ni vselej odvisna od časa, kedaj se je kaka reč izročila, priča to, da še zdaj niso rešene nekatere predloge, ki so bile izročene slavnemu zboru že v prvi seji. (Dobro!)

Baron Apfaltrern se še izgovarja, zakaj se je bil oglasil k besedi, potem prvosednik naznani, da so mu dr. Poklukar in tovariši izročili naslednjo interpelacijo:

Interpelacija

poslanca dr. Poklukarja in tovarišev do deželnega glavarja g. grofa Thurn-Valsassine.

Graška „Tagespost“ z dné 18. januarija t. l., št. 18, objavlja brzojavno poročilo iz koroškega de-

želnega zbora, v katerem se je vladni zastopnik g. deželni predsednik baron Schmiedt-Zabierov o priliki debate o napravi prisilne delavnice za Koroško jako nepovoljno izražal o prisilni delavnici ljubljanski. Če je poročilo tega lista istinito, dejal je koroški deželni predsednik: „Dass er eine Besserung der im Laibacher Zwangsarbeits-hause untergebrachten kärntnischen Zwänglinge deshalb nicht erwarte, (čujte!) weil das in dieser slavisirten Anstalt herrschende Idiom hiezu nicht geeignet sei.“ (Čujte, čujte!)

Ta izjava vladnega zastopnika provzročila je še druge napade na naš deželni zbor od strani koroških deželnih poslancev, češ, da se v ljubljanski prisilni delavnici žali enakopravnost ter koroški prisiljenci celó v veronauku poučujejo ne v svojem materinem nemškem, temveč v njim nerazumljivem zopernem slovenskem jeziku. (Čujte, čujte!)

Ne dá se zanikati, da je tako predbacivanje toliko pomenljivo, da je povsem nemogoče prezirati ga. Če je vest „Tagespost“ resnična ter če se je v deželnem zastopu sosedne nam Koroške v istini tako govorilo o ljubljanski prisilni delavnici, potem je to obtožnica za vodstvo tega deželnega zbora ob enem pa hud napad na kranjski deželni odbor in njegovega poročevalca o zadevah naše prisilne delavnice, kakor tudi na ves deželni zastop. A kaj še le tedaj, če takih natolcevanj ni bil izustil kak posamezen poslanec, slabo poučen o dotičnem predmetu, temveč, če so se čuli iz merodajnega mesta, z vladnega sedeža, tam kjer vladni zastopnik državni ugled reprezentuje in vladne nazore zagovarja. (Klici: Res je, čujte, jako slabo!)

Brzojavno poročilo graškega lista je tedaj po vsej pravici razburilo podpisane deželne poslance. Vsem deželnim poslaneem vojvodine Kranjske, ne gledé na narodnost in politično stranko, mora biti povsem znano, da se v ljubljanski prisilni delavnici strogo varuje jezikovna enakopravnost nasproti nemškim in italijanskim prisiljencem. Vodstvo tega zbora ter deželni odbor in njegov referent gospod Dežman skrbno gledajo na to (dobro!), da se verouk vrši v dotičnem materinem jeziku ter da se v istem

jeziku tudi beseda božja oznanuje prisiljencem nemške narodnosti. Kak povod je tedaj naš deželni zbor dal koroškemu deželnemu predsedniku, da ga grdi v javni seji (klici: pfui, grdo!), da mu odreka možnost poboljšati izročene mu varovance, da s takim neutemeljenim očitanjem vojvodino Kranjsko materialno oškoduje in upravi njeni nestrpnost predbaciva nasproti tujim prisiljencem?!

Opirajoč se torej na te nagibe stavljajo podpisani sledeča vprašanja do predsedstva deželnega zbora:

- a) ali mu je znano brzojavno poročilo graške „Tagespost“ o izjavi koroškega deželnega predsednika zastran ljubljanske prisilne delavnice;
- b) kaj namerava ukreniti, da se izvé avtentični tekst te izjave, oziroma da se zavrnejo neosnovana natolcevanja na dobro ime tega deželnega zbora? (Dobro, dobro!)

V Ljubljani, dné 19. januarija 1888.

(Sledé podpisi vseh narodnih poslancev.)

Prvosednik Grasselli odgovarja, da on reči ne more pojasniti, ker ni član deželnega odbora, to pa mora reči, da so bile omenjene besede, ako so bile govorjene v koroškem deželnem zboru, res neosnovane. (Dobro, dobro!) Meni pa, da je treba najprej zvedeti, je deželni predsednik res tako govoril ali ne, ker „Tagesposti“ ni vselej verjeti, in v ta namen brzojaviti deželnemu glavarju koroškemu in ga vprašati, so bile one besede res govorjene ali ne. (Prav tako! Dobro!)

Poslanec Murnik potem v imenu zadržanega deželnega glavarja pravi, da ne more sicer verjeti, da bi bil deželni predsednik koroški kaj takega govoril, v pojasnilo pa, da se v naši prisilni delavnici ne godi tako, kakor piše „Tagespost“, prečita naslednje poročilo:

V deželni prisilni delavnici nahaja se sedaj 406 prisiljencev, od teh samo 60 kranjskih, drugi pa so iz Koroškega, Primorskega, Tirolskega, Solnograškega, Gorenje-Avstrijskega in deloma, to je 9 mož, iz Češkega.

Od teh govori 297 mož, oziroma korigendov, samo nemški; laški in nemški 11, slovenski in

LISTEK.

Spomenik msgn. Andreju Einspielerju.

Vgasnóla zvezda górotánska
Na sláve krasnem nébu si,
Po Teb' žaluje tužna Kranjska:
Po Teb' se vsák Slovén solzí!

Kar slavnih móž pozná nam národ
Med prvimi pač Ti si bil,
Za gorotanski rodni zárod
Vse žrtvoval si, — zánj le žíl!

V osóde sréčnih, túžnih dnóvih
Ko kípi si népremično stál;
Na dédov slavnih se grobóvih
Za nášo reč potégoval.

Vresníčile se, ah, prekmálo
V slovó beséde Tvóje só:
V spomínu slavnem je zaspálo
Okó napóra vtrújenò!

V mirú gomíle zgodnji jámi
Velják-dobrótnik zdaj ležíš:
Alj dúh Tvoj védno bo med námi
Če prav že spanje mrtvih spiš!

Beséd spomin bo nam tešílo,
Ki si med námi jih sejál:
Za ród sreč bo vsáko bilo
Od sívih Alp do mórskih tál!

Imé mu Tvóje bóde geslo,
Ko se boril bo Slave ród,
Da váрно pélje naše veslo,
Nam v dúhu boš vodník povsód!

In Tí starósta, v slávi večni
Uslíši bórno prošnjo tó:
Oj prósi za moj ród nesréčni!
Na véke Ti hvaléžen bó!

J. Zazula.

Kaznovana izdaja.

(Povest iz časov francoske vojske.)

(Konec.)

Položaj francoske posadke na gradu bil je vedno žalostnejši. Število bolnikov in ranjencev se je mno-

žilo dan na dan. Uskoki so pripovedovali, da je na gradu le še petnajst zdravih topničarjev in 150 drugih vojakov, ki morejo orožje nositi; da jim kruh poteka tako, da pride na deset mož na dan le jeden hlebec, in da bi se topničarji že davno uprli, ako bi jim poveljnik ne povedal, da je sklenil udati se.

Vse te novice so se potrdile naslednji dan. 5. oktobra ob 1. uri popoldne so odprli sovražniki vrata. Ob 6. uri zvečer je 50 strelav iz topov naznanilo, da so se Francozi podali. Celo posadko, 250 mož, poslali so kot vojni plen v Karlovec. Zvedevši, da je vojska končana, so se Ljubljancé zeló veselili in napravili zvečer razsvetljavo po mestu.

Drugo jutro sta stopila Boštjan in Lenart pred poveljnika in ga prosila, naj ju odpusti iz službe, ker ni nobene vojne nevarnosti več. Dobivši dovoljenje, napravila sta se takoj na odhod. Med potjo sta šla na dunajski cesti v neko krémo, kjer sta zastoj pila, kolikor sta hotela, ker sta bila vojaka. Boštjan je vlival vá-se, kakor v sod brez dna; kolikor je dobil, toliko je spil. Lenart pa se je kazal nenavadno zmernega, akoravno ga je tovariš večkrat opominjal, naj pije.

Ko sta korakala proti Ježici, bil je Boštjan tako

nemški 25, torej jih razume 333 nemški.

Samo slovenskega jezika zmožnih je 38 mož in samo laški govori le 35 mož.

Kar se božje službe in verouka tiče, je v tukajšnji delavnici že od nekdanj bolj vrejeno, kakor v drugih takih zavodih. Tukaj se namreč deli verouk po štirikrat na teden, in božja služba opravlja se po trikrat na teden, med tem ko se drugod nadadno le v nedeljah in praznikih verouk uči in služba božja opravlja.

Verouk podaja se v delavnični učilnici v oddelkih in sicer tako, da se v šolo pokličejo v posameznih urah le Nemci, ali Slovenci, ali Lahi. Nemci pridejo po dvakrat, Slovenci in Lahi po enkrat na teden na vrsto, tako da se sleherni prisiljenec verouk uči v svojem materinem jeziku.

Božja služba opravlja se v delavnici v torek, četrtek in nedeljo, potem vsak praznik. V nedeljah in praznikih služi se tudi ekshorta in sicer po dvakrat zaporedoma nemški, potem po enkrat laški in slovenski. Oddelki v mestni bolnici zahaja k sv. Krištofu k božji službi ter ima tam vsako nedeljo in praznik tudi nemško ekshorto.

Tako bil je verouk uređovan od nekdanj v prisilni delavnici in se je v tej zadevi toliko preuredilo, da se sedaj na prisiljenca nemške narodnosti z ozirom na njih večino še bolj ozira, ker se je oddelku v mestni bolnici preskrbela nemška ekshorta.

Oddelki, kateri so do leta 1886. in 1887. bili nastanjeni na Igu in v Logateci, imeli so isto tako božjo službo v ondotnih farnih cerkvah in se jim je tudi verouk podajal v nemškem jeziku.

Slovenski korigendi se učé utrakvistično v navadnih predmetih ljudske šole in istotako v verouku. Nemški in laški korigendi učé se samo nemški.

Oglasi se še poslanec Dežman in potrjuje, da je res, kar je povedal poslanec g. Murnik. On je poročevalec o prisilni delavnici v deželni odbor in spominja na to, kako si je deželni odbor po smrti Kržičevi prizadeval dobiti duhovnika, ki bi bil zmožen vseh jezikov, ki se v prisilni delavnici govoré. (Dobro!) Tudi je večkrat obiskal prisilno delavnico in se prepričal, da nemški prisiljenec dobivajo res nemšk pouk (dobro!), in dobro mu je delo, ko je videl, da so se še slovenski prisiljenec, ki so bili pri tem pouku priučujoči, naučili gladke nemščine (smeh!) od nemških prisiljencev pa ni bilo nikdar nobene pritožbe, da bi se jim v jezikovnem oziru krivica godila. (Dobro, dobro!)

Prvosednik Grasselli pravi, da vsled teh pojasnil deželnemu odboru ne bode samo za to skrbeti, da se deželni odbor koroški pouči o neistinitosti v deželnem zboru sprožene trditve, ampak da se tudi deželnemu predsedniku koroškemu pojasnijo prave razmere v naši prisilni delavnici. (Dobro!)

(Konec prih.)

Govor dr. viteza Bleiweisa

o zdravstvenem zakonu v deželnem zboru dne 13. januarija.

(Konec.)

Ceravno bi moral v zdravstvenem interesu naših deželanov še želeči, da bi se ustanovilo še več

vinjen, da nobena stopinja ni bila trdna, in cesta, dasi široka, je bila zanj vendar preozka. Ako bi ga Lenart ne spremil, obležal bi gotovo na potu. Oprt na tovariša, ki je togote klel in se rotil, prišel je do Ježice. Tam sta ostala v neki krčmi do večera. V večernem mraku sta šla naprej. Boštjan je bil ves omamljen.

Ko sta šla čez savski most, ki je bil le za silo skup zbit, spustil je Lenart nekaj trenutkov tovariša iz rok. Temu pa so že vse moči odpovedale. Zaletel se je v stran in telébnil na kraji mostu na tla. Ko se je hotel zopet pobrati, prevalil se je tram pod njim, tál mu je zmanjkalo in v istem trenutku so ga zagnili valovi deroče Save. Nobenega glasú ni bilo slišati iz vode, le valovje je enakomerno šumelo in drlo naprej. Lenart je malomarno pogledal za tovarišem in se hudobno nasmehnil, ko je videl, kako se je Boštjan boril s smrtjo.

Kakor bi se nič ne zgodilo, odšel je naprej in o polnoci je bil že pod domačo streho v Trzinu.

Takoj drugi dan je šel v gozd po skrite zaklade. Denar je vzel, druge dragocenosti pa je pustil.

Nekaj dni pozneje se je raznesla po Trzinu novica, da so Boštjana našli blizu savskega mostu

zdravstvenih okrožij, kakor se namerava po tej postavi, vendar mislim in upam, da se bodo že po tem načinu s časoma zboljšale zdravstvene razmere naše dežele. V tej nadi me podpira tudi to, da bomo po tej postavi tudi dobili premovirane zdravnike, kateri so se izvežbali tudi v higieni in vseh drugih strokah zdravilstva, kar pa od sedanjih večidel samo diplomiranih zdravnikov nismo mogli zahtevati. V dopisu vladinem naštetu so bile nekatere dežele, kakor Moravsko, Koroško in Tirolsko, katere dežele so si uredile zdravstvene razmere in se morejo v tem oziru ponašati že z uspehom. Ne dvomim, da so se vsaj že nekoliko zboljšale zdravstvene razmere ondotnih dežel, a to lahko rečem, da posebno srečno niso uredile one dežele svoje postave, ker se že sedaj oglašajo zdravniki in prosijo preuredbe. Na Moravskem so plače dosti nižje nastavljene, kakor se to namerava pri nas, a vendar pride deželi tam to na korist, da je ondi veliko tovarov in drugih podjetij, ki tudi potrebujejo in plačajo zdravnika. Tudi na Koroškem so jako slabo plačani zdravniki, boljše pa na Tirolskem. A vendar je še povesod pomanjkanje kompetentov za zdravniška mesta. Zakaj, hočem Vam takoj razjasniti. Ker one dežele niso izrekle zdravnikom pokojnine, dokler deluje zdravnik, smatrajo ga za deželnega uradnika, ako pa zbolí v službi ali pa če postane nezmožen delovati, ustavi se mu plača in nima pravice do pokojnine.

In to je vzrok, da se že razna društva na Moravskem in Tirolskem oglašajo pri deželnih zborih, naj bi se zdravstvena postava v tem smislu preuredila, da se zdravnikom v deželni službi tudi izrečejo pokojnine, in da po smrti skrbi dežela za vdove in sirote. Pozdravljam torej postavo tudi v tem oziru, ker je pravična in ne morem se zdržati, da je deželni zastop kranjski, v katerem imajo obrekovani in po vseh liberalnih listih počrnjeni Slovenci večino, prvi sklepal tako postavo, da bode zadostila zahtevam deželanov in zdravnikov.

Da ima pa tudi država eminenten interes, da se uredijo po vseh deželah zdravstvene razmere, to je očitno, posebno zaradi tega, ker morajo občine po državni postavi od 30. aprila opravljati posel izročnega področja, za kateri skrbeti bi imela v prvi vrsti država. Žalibog, da prevlada še zmirom in tudi sedaj pri državi načelo, da zahteva prav veliko od dežel in občin, nipa pri volji, dokladati k tem stroškom, a ona sama tudi zanemarija svoje dolžnosti in le zaradi tega, ker izpeljava teh dolžnosti velja denar. In to vidimo tudi v naši kronovini.

Vlada, kakor tudi sodnije, potrebovale bodo okrožnih zdravnikov ter jih odškodovale za posle, a deželi, katera bode imela precejšnjih stroškov za vravno zdravstvenih razmer na Kranjskem, ne bode naklonila nikakoršne podpore, kar bi se skoro moralo zgoditi, če se vzame v poštev, da ima vlada ravno tak velik interes, da se vredi zdravstvo, kakor dežela.

Koliko časa je trajalo, koliko poročil in peticij

utopljenega. Vaščani se niso veliko menili zanj in niso izpraševali Lenarta, kako to, da se nista skupaj vrnila domov.

Malo časa je zapravljaj Lenart naropan denar. Dve nedelji po svojem dohodu v vas je povedal nekemu možu, da je izgubil vse imetje, pa da sam ne vé kje in kako.

O vseh Svetih ga je kar h krati zmanjkalo; nihče ni vedel kam in zakaj.

Čez nekaj mesecev se je zvedelo, da se je Lenart pridružil rokovnjačem, ki so ravno takrat po kamniški okolici kradli in ropali, da je bilo groza.

Nekaj let potem so našli v trzinskem gozdu obešenega moža, ki je bil grdo poraščen in skoraj divjega obraza. Nekateri vaščani so hitro spoznali v tej osobi Laha Lenarta, ki je pred leti kar h krati izginil. Ravno zdaj ga je iskala sodnija zaradi mnogih umorov in ropov in obljubila onemu 500 gold., kateri bi ga živega izročil policiji.

V brlogu poleg drevesa, na katerem je Lenart visel, našli so zarjavel meč in še nekaj drugih reči, o katerih so vsi Trzinci trdili, da jih je Lenart nakradel in sém nanosil.

Hyacinthus Carnecensis.

je bilo treba, da se je pomnožilo število c. k. okr. zdravnikov od pet na sedem in le pozno na sedanje število. Kolikokrat se je prosila vlada, da bi nastavila tu ali tam okrajnega živinozdravnika, a dostikrat nimajo te prošnje zaželenega uspeha. In še danes vidimo, kako prevarčno, skoro bi rekeli, nedostojno postopa c. kr. vlada, da še pri vseh okrajnih glavarstvih nima plačanih c. kr. okrajnih zdravnikov, da ima pri enem okrajnem glavarstvu le bornih 600 glđ. plače, in pri drugem okrajnem glavarstvu celó nobene plače. In vendar je posel teh zdravnikov velevažen, z veliko odgovornostjo združen. V tem oziru nam pač ne more biti vlada vzor, in če bi se ravnali po njenem receptu, bi morda tudi ne brez ugovora sprejeli predloge občinskega odseka, posebno kar se tiče plač okrožnih zdravnikov. Upam pa, da bode dober vzgled tudi vplival na visoko vlado ter bode v prihodnje bolj radodarna in manj tesnosrčna, ako gre za zdravstvo v naši deželi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. januarija.

Notranje dežele.

Da je zmagal predvčerašnjim pri volitvi okraja Časlav-Krudim-Kutno Herold, zahvaliti se morajo *Mladočehi* pač poglavito naučnemu ministru Gautschu in njegovim „ordonancam“, ki so več ali manj zadele tudi ta okraj. Volilci so pa pri tem pozabili na to, da oni le utrjuje stališče Gautschevo, kdor slabi češki klub.

Predvčerašnjim posvetovali so se *ogerski ministri* o finančnih predlogah. — V domobranskem ministerstvu pričele se bodo v kratkem strokovnjaške razprave vojaške enquete glede presoje orožne postave.

Ogerske in poljske politiške namere izgubile so popolnoma svojo podlago. Splošno se pričakuje, da bo odgovor ministra Tisze na Helffyjevo interpelacijo obsežal v tem vziru jako zanimive podatke.

Vnanje države.

Dan za dnevom donaša papežu *Leonu XIII.* nova tolažila povodom njegove duhovniške svečanosti. Posebno veselje pa je občutil sv. Oče, ko se mu je poklonil poseben pooblaščenec južno-amerikanske republike Kile, ki mu je izročil lastnoročno pismo čestitko predsednikovo. V odgovoru na to pismo naglašal je sv. Oče med drugim tudi nastopno: „Ako smo se vedno zanimali za vse, kar zadeva ljudstva amerikanska, med kojimi se vzdržuje vera živa in trdna, jasno je, da nas navdaja še posebna želja, namreč ta, da bi se ohranile prisrčne zveze med Nami in pa plemenitim kilenskim narodom.“ — Poročali smo že, da so praznovale Braziljanke papeževe slavnost na posebno blag način. Vsled predloga tamošnjega škofa nabirale so denar in kupile z njim 250 sužnjim zlato prostost. — Argentinska republika, ki je prognala msgr. Matero in s tem pretrgala vsako zvezo s sv. stolom, naznanila je Vatikanu, da hoče zopet stopiti z njim v zvezo. — Eden najznamenitejših darov, ki so došli sv. Očetu, je gotovo oni ekvadorske republike, ki je poslala v Rim načrt nekega govora, koji je spisal njen bivši katoliški predsednik Garcia Moreno neposredno, predno so ga umorili. Na posameznih listih zapazijo se še madeži njegove krvi. Te dragocene spominke na vrliga in nesrečnega predsednika poslal je Ekvador v krasnem, iz enega samega kristala rezanem zabojčku.

Poročali smo že včeraj, v kateri namen je potoval na Dunaj *srbski* finančni minister Vukić. Danes že je došla vest, da so imele njegove obravnave nad vse ugoden vspeh. „N. Fr. Pr.“ piše: „Pogajanja med srbskim finančnim ministrom in konsorcijem, obstoječim iz pariškega „comptoir de escompte“, berlinske trgovinske družbe in avstrijske „länderbanke“ na Dunaji, končana so in je sklenjena dotična pogodba. Po tej prevzel je konsorcij za 21 milijonov 6% državnih bonov, ki so bili izdani v pokritje državnega dolga, s kurzom sto odstotkov. Državne obveznice imajo poluletno obrestno kupone ter so načrtoma poplačati v desetih letih. Ne namerava pa se vpeljati jih tudi na borze.

Jako zaznamovalno za *bolgarske* razmere je poročilo o izvršenih dopolnilnih volitvah v sobranje. Pri dvaintridesetih volitvah prodrlo je enointrideset vladnih kandidatov. Le v Lovči zbolel je neposredno pred volitvijo volilne komisije predsednik. Volitev so morali prestaviti. Naj je že bolezen predsednikova istinita ali pa izmišljena, važno pri vsem tem je vendar to, da je bil kandidat vladi nasprotna stranke Radoslavov in da je Lovča njegov rojstni kraj. Več ko verjetno je torej, da bi bil zmagal Radoslavov. — Princ Ferdinand potoval bo vendar v Plovdiv, in sicer bržkone dne 20. januarija. Kakor trdi Havasovo izvestje, dal je baron Hirsch princu Ferdinandu in njegovi materi na razpolaganje za to potovanje poseben vlak z dvema vozovoma.

V *ruski* prestolnici vlada splošna radost. Odpuščeni vojaki najstarejšega letnika zapuščajo v spremstvu vojaške godbe Petrograd, da odpotujejo

v svojo ožjo domovino. Vlada je storila to očitno z namenom, da pokaže svetu svoje trdno prepričanje, da ne veruje na vojsko vzlic napetim odnošajem. Ako še vedno nekateri madjarski listi togotno trobijo v bojni rog, je to vendar le pomirljivo znamenje, da niso našli pričakovane podpore v Berlinu. Rusko ljudstvo ne zanima se več za to hujskanje. Celó razgovori o Bosni in Erzegovini potihnili so popolnoma, odkar je pokazala vlada svojo nevoljo zaradi njih. Sedaj nikdo ne misli več resno na to vprašanje, akoravno zaradi tega še ni izgubilo svoje pomenljivosti za bodočnost.

Ruski listi poročajo zopet, da je zadel mrtvoud **nemškega** kancelarja, kneza Bismarcka. — V zahvalo na novoletno čestitko družbe rudečega križa izraža cesar Viljem trdno nado, da še dolgo ne bo prišel čas, v kojem bi morala družba resno izvrševati svoj plemeniti smoter.

Zadnji **francoski** naučni minister Spuller primoral je neposredno nekega v okrajni šolski svet voljenega šolskega vodjo, da se je moral odpovedati svojemu mandatu, akoravno mož ni imel nobene druge napake, kakor da ni vedno le kimal ministru na ljubo. Po postavi more biti namreč član okrajnega šolskega sveta le vodja večrazrednice. Temu lahko pomagam, mislim si je Spuller in ga je predstavil na enorazrednico. Zaradi tega moral je vodja samo ob sebi izstopiti iz sveta. Vsled tega v parlamentu vložena interpelacija ni imela druge posledice, nego da je sedanji naučni minister obljubil, da se ne bo več zgodilo kaj takega. — V zadevi sodnika Vigneau-a objavil je dopisnik lista „Bordeaux-a“ pojasnitev, ki obseza marsikaj novega in kar do danes ni bilo preklicano. Vigneau šel je v vredniško pisarno časopisa „Correspondance Républicaine“, ki je postal že pred nekajimi leti glasilo Wilsonovo, da preišče papirje. Ker pa so se branili odpreti mu predala, odprl je je s tujimi ključi; ta korak njegov ni bil brez vspeha: poročati mu je bilo mogoče Grévyjevemu prijatelju, generalnemu prokuratorju Bouchez-u, da je med drugim našel tudi 17 pisem predsednika Sadi-Carnota. Bouchez ni grajal sodnikovega postopanja. Drugi dan poizvedel je Vigneau, kakor že znano, potom telefona, kje so listine, ki natanjko dokazujejo Wilsonovo krivdo. Naznanil je tudi ta izid prokuratorju Bouchez-u, ki ga je prašal, kaj namerava storiti. „Seveda prilastiti si listine in izdati ukaz, naj zapró Wilsona“. Prokurator ni črnil več besedice, nujno je odšel, vsedel se v voz in ni miroval prej, predno ni odredila vlada, da mora odstopiti Vigneau. Vsi listi brez razločka trdijo, da v mnogih in mnogih slučajih postopajo preiskovalni sodniki takó, kakor je to storil Vigneau s pomočjo telefona, da dostikrat žalijo še veliko bolj postave, in vendar jim nikdo ne oporeka, ker se preiskava ne vrši — zoper Wilsona. — Monarhično in zmerno-republikansko časopisje živo obžaluje, da vlada ni pokazala večje odločnosti zoper pariški občinski svet. Kakor trdijo radikaleci, dokazala je interpelacija, da je še vedno zveza med desnico in Ferryjevimi pristaši.

Angleški ministerski predsednik, lord Salisbury, nikakor ni prikrival v svojem drugem liverpolskem govoru, v kojem je minoli petek razpravljal notranji položaj, da čaka vlado težavno in nevarno parlamentarno zasedanje. Stališče vlade je jako nenavadno: konservativci so namreč v spodnji zbornici pri svojem potezanju za unijo odvisni od liberalnih unijoncev. Postopanje vlade mora se tedaj ravnati nekoliko po tej stranki. V slučajih pa, da se izvrši kako glasovanje vladi na kvar, smatrala ne bo tega še za nezaupnico, marveč vstrajala na svojem mestu toliko časa, da se bode pokazala tudi dobra stran njenega postopanja na Irskem. Politiški krogi smatrajo to izjavo takó, da si vlada že danes ne obeta, da bo prodrla po njej predlagana okrajno-vladna postava, s kojo se ne strinjajo liberalni unijonci.

Italijanska vlada odstavila je zopet tri župane, namreč onega iz Pocapaglie, Trezzo-Finelle in Gavazzane, ker so se predržnili podpisati na popolnoma zakonit način prošnjo do parlamenta, da bi se poravnal razpor med državo in sv. Stolum.

Turčija povprašala je veleposlanike nekaterih držav gledé na bodoče otvorjenje neposredne železnične zveze s kontinentom, ali ne bi bilo mogoče, da bi jej prepustile v popolno samoupravo poštno urade. Skoraj gotovo pa se bodejo velesile protivile temu zahtevanju turške vlade.

Povedali smo že, da je poslala **rumunski** vladi nasprotna stranka h kralju bivšega ministra Gradisteanuja prosit za volilno prostost. Kralj Karol sprejel je pooblaščenca jako milostno te mu je obljubil, da bo storil vse, kar je v njegovi moči. Ukazal je, da mu morajo predložiti vsa časopisna poročila o bodočih volitvah.

Izvirni dopisi.

Iz Rima, 10. januarija. (Konec.) Ko smo bili na šestih mestih pokazali naše biljete, prišli smo slednjič v cerkev. Srečen, katerega je zgrabil pravi vrtinec in ga tiral „proti altarju“. Čakali smo dolgo, slednjič pade zagrinjalo in prišla je najprvo straža,

oborožena s helebardami in opravljena v svilnato, mehasto obleko, prepreženo z dva prsta širokimi trakovi različnih barv, posebno rumene, rudeče in zelene, za temi prišli so drugi v rudeči obleki in nazadnje poslanci v španjski uniformi, v črnem žametu. S križem se je pričela dolga vrsta škofov in kardinalov (okoli 200) in vsak z dvema strežajem. Bil je impozanten vtis, ko so se med špalirjem vojakov polahkoma pomikali proti glavnemu altarju sredi cerkve, na grob sv. Petra. To vrsto je zaključil sv. Oče z mitro na glavi in v belo svilnatem, s zlatom obšitem plašči na lepem, z rudečim žametom obšitem prestolu, kateri so nesli 4 rudeče opravljene strežaji.

Ko je ljudstvo zagledalo svojega očeta, ni moglo več prikrivati svojih notranjih čutil in iz tisoč in tisoč grl je orilo proti nebu: „eviva il nostro papa!“ Pa tudi materinski čut se ni zadušil in poleg francoskega „evive le pape“, donel je angleški „live“, in „hoch“ „hurà“ in „eljen“ pomagali so pri mogočnem orkestru; pa tudi jaz kot kaplja v morji, tudi jaz sem pozdravil našega očeta v imenu malega naroda ob peneči se Savi z „živio“ iz polne duše in vsega srca. Med živahnimi klici razlegalo se je burno ploskanje med stenami velikanske cerkve in klobuki, robei in roke so švigale po zraku k pozdravu 77letnega, smehljačnega se starčka, čigar desnica se je vedno premikala v blagoslovu za svoje udane otroke. Med tem vriščem in hrupom so se čuli zamolklo od daleč glasovi slovečih Sikstinskih pevcev in raznih instrumentov, dokler ni vrejeno petje prevladalo te babilonske zmešnjave. Po končani sv. maši bil je „Te Deum“ in blagoslov. Pretresti je moralo vsakemu srce, ko je čul, kako z močnim glasom moli najvišji pastir tu na zemlji blagoslov za svoje ovce, da so ga čuli vsi tisoči zbrani pri njegovi molitvi.

V četrtek je daroval sv. Oče sv. mašo pri sv. Petru za Italijane; pri tej je mogel biti navzoč vsakdo, in ker se je takrat vsa zmes zbrala, nesli so sv. Očeta v zaprti nosilnici zaradi mogočega atentata. Ljudstvo je bilo manj navdušeno, ker niso mogli videti sv. Očeta. Pozdravljeni!

Iz Tridenta, meseca januarija. (Praznovanje papeževe zlate maše.) [Konec.] Enajsta točka pa je privedla na oder pesnika, ki nam je v latinskih šestomerih slikal prva leta iz življenja Joahima Peccija. Gladko so doneli verzi, in ni malo pohvale žel gospod, katera mu je šla po vsi pravici. Kajti mnogo je bilo treba misliti, mnogo pisati in brisati, predno je imel gospod toliko šestmerov logično in v čistem jeziku dovršenih, da nam je z njimi tako rekoč osladil skoraj pol ure.

Komaj je utihnilo ploskanje, že so peveci s svojimi srebrnimi glasovi zapeli pesem: „Benedicam Domino“.

V italijanskem jeziku je na to pesnik slikal v vezani besedi Leonovo življenje dijaško, bogoslovsko, ko je zapel „gloria“, „sursum corda“ do trenutka, ko je postal škof v Peružiji.

Tej točki sledila je pesem: „Confitemini Domino“, kateri pesmi sledilo je Joahimovo življenje, naslikano v šestomerih v nemškem jeziku, in sicer od časa, ko je Joahim Pecci postal škof, njegovo vsestransko delovanje škofovsko, do takrat, ko je kot Leon XIII. prvič blagoslov podelil zbranemu ljudstvu v večnem mestu. Tudi ta gospod se je jako odlikoval s svojim umotvorom.

Ko so peveci zapeli: „Laudate Dominum“, stopil je zopet na oder g. vodja in v kratkem, krepkem, v srce segajočem govoru poklonil je tako rekoč venec, ki so ga ta večer zvili gg. bogoslovci Leonu XIII. v spomin njegove zlate maše. Izrekel je še željo, da bi ga nam Bog še dolgo ohranil kot višega pastirja, kot vajenega krmarja sv. cerkve. Ko je v imenu vseh zbranih naznanil srčno udanost do sv. Očeta, do mil. knezoškofa, ki je namestnik in zastopnik papežev v staroslavni tridentinski škofiji, je zbor navdušeno zapel še zadnjo točko, namenjeno današnjemu dnevu, namreč pesem: „Rim se raduje“ (Roma esulta) v italijanskem jeziku. S to pesmijo bil je končan slavnostni večer.

Vso hvalo zaslužijo gg. bogoslovci, ki so nas razveseljevali skoraj tri ure. Mnogo jih je stalo časa in truda, predno so nabrali toliko krasnih cvetlic, da so mogli 3. januarija splesti divni venec na čast zlate maše Leona XIII. — Mi pa smo zapisali z veseljem te vrstice, da vé svet, kako se povsod slavi mož, ki sedi na stolu sv. Petra, želeč, da bi nam „luč z neba“ še mnogo let svetila, ter razpršila temo nevere in zmot!

Iz Kroke, 6. januarija. Povsod tožijo o slabih časih. Če ima kdo vzrok tožiti, imajo gotovo prebivalci našega trga. Trgovina z žebli hira že več let bolj in bolj, zadnje leto pa je skoro zastala. Ročne izdelke vedno bolj izpodriva tovarniško blago. Tovarne seveda lahko delajo ceneje, je pa tudi blago na zunaj ličnejše, če tudi ni tako trajno. Bilo je v Kropi pred desetletji vse drugo življenje; blaga je šlo obilno izpod rok doli na Turško, na Grško, Rumunsko itd. Naročil so imeli toliko, da je delavec primanjkovalo. Ljudje so živeli v obilosti, večkrat jim je stalo na mizi meso in vino, otroke so lahko dajali v šole — pa ves ta blagostan je izginil. Sedaj vidiš le revščino. Obilo delavcev, čul sem do sto, če ne več, moralo je iti že s trebuhom za kruhom po svetu. Ti, ki so ostali doma, zaslužijo komaj toliko, da borno preživé sebe in družino. Sicer je kaj malo upanja, da bi se kupčija ohrnila na bolje.

Večkrat so se že tržani in tudi oblastnije posvetovali, bi se li ne mogla vpeljati v trgu druga obrtnija. Pred leti je bila govorica, da bi ustanovili tukaj puškarsko tovarno, kakoršno imajo v Borovljah na Koroškem. Stvar je splavala po vodi. Pred par meseci se je pripeljal nenapovedan visokorodni gosp. deželni predsednik baron Winkler, da bi se osebno prepričal o tukajšnjih razmerah. Prav malo časa je bival tukaj, v tem kratkem časi je spoznal revščino; v srce se mu je smililo siromašno prebivalstvo, zato je med nje razdelil nekaj denarja. Povedal je, da je govoril o tukajšnjih razmerah že na najvišem mestu, menda s presvetlim cesarjem, ter se je izrazil: tega nikakor ne moremo dopustiti, da bi prebivalstvo trga poginilo. Nasvetoval je, da bi se ustanovila v kraji šola za lesni obrt. Prav prijazno se je pomenkoval o krajnih razmerah z domačim gosp. župnikom in kapelanom ter zatrdil, da bode on storil, kolikor bo mogoče, da reši trg pogina. Nato se je ljudomili predsednik odpeljal. Od takrat je, kakor sem rekel, preteklo že par mesecev, kupčija pa skoraj še bolj pojema. Stvar postaja nujna. Trebalo bode, da se resno začne posveto-vanja in dogovori, ali bi bilo mogoče vpeljati v Kropo drug obrt in kakošen. Revšina bode vedno silneje trkala na vrata. Kovač družega dela ne zná v roko prijeti, kot kladvo; če kovačija neha, kako se bo preživil? Zeló take razmere so tudi v sosedni Kamni gorici.

Naj nihče ne vzame za zló, da sem spravil to zadevo pred svet: bilo bi že prej treba. Mnogim se smili ljudstvo, smili se tudi meni. Torej: videant consules!

Dnevne novice.

(Presvetla cesarica Elizabeta) popelje se zaradi zdravja na dva ali tri mesece v Kairo v Egipt. Kedive jej je za stanovanje ponudil palačo Kasr-el-Nusr.

(Odbor „Katol. tiskovnega društva“) imel je včeraj IX., dve uri in pol trajajočo sejo, katere sta se izmed vnanjih odbornikov vdeležila preč. g. dekan dr. J. Sterbenec in preč. g. župnik J. Novak. Po prečitnem in potrjenem zapisniku zadnje od-borove seje naznanja predsednik važniše uravnave v društvenih zadevah preteklih dveh mesecev, kar gg. odborniki odobré. Nadrobneje potem poročata o družbinem delovanju g. tajnik in g. nadzornik tiskarne. Oba konstatujeta, da se „Katol. tiskovno društvo“ vsestransko lepo razvija. Tudi novih udov se zglaša več in več. Nedavno je društvu kot do-brotnik pristopil preč. g. prof. Josip Marn ter daroval 100 glđ. Vzbudi mu Bog še veliko posnemo-valcev, da bi društvo lažje zmagalo prve težave in prav čvrsto moglo delati na korist slovenskega naroda.

(Zelo lep pogreb) je imela danes popoldne gospa Frančiška Križnar. Spremilo jo je k zadnjemu počitku veliko, veliko gospôde in prostega ljudstva. Zraven odličnih gospodov in gospâ skazala je ranjei zadnjo čast skoraj vsa mestna duhovščina in dokaj gospodov z dežele. Pokopal je gosp. mil. kanonik in semeniški vodja dr. J. Kulavíc. — Bog daj dobro blagi ranjki!

(Deželni glavar grof Thurn) nekaj dni sém boleha za zlatenico, ter je vsled tega današnji seji deželnega zbora predsedoval njegov namestnik gosp. Grasselli.

(Iz deželnega zbora.) Vsled interpelacije v današnjem deželnem zboru, na katero čitatelje se po--

sebej opozorujemo, odposlal je deželni odbor dežel-
želnemu glavarju koroškemu naslednji telegram:
„Graška Tagespost“ dne 18. januarija poroča o iz-
reku deželnega predsednika koroškega, da pri ko-
roških prisiljencih v ljubljanski prisilni delavnici
zato ne pričakuje nobenega poboljšanja, ker v tem
poslovanjem zavodu veljavno narečje za to ni spo-
sobno. Dalje poroča o izreku poslanca Hillingerja,
da se koroški prisiljenci v ljubljanski prisilni delav-
nici v krščanskem nauku poučujejo v njim neraz-
umljivem nemškem jeziku. Nekaj enakega poročajo
tudi dunajski časniki. Deželni odbor kranjski naj-
vljudneje prosi telegrafičnega odgovora, je li res, kar
poročajo ti listi? — Po javni seji imel je zbor kot
komité še tajno sejo, v kateri je razpravljaj nekaj
osobnih zadev in katere sklepi se bodo zboru v
prihodnji javni seji, ki bo v soboto, 21. t. m., iz-
ročili v potrjenje.

(Doktorjem prava) bil je včeraj imenovan na
graškem vseučilišči g. Franc Hočevvar, sin
deželnosodniškega predsednika, g. Fr. Hočevvarja.

(Železnično dnevno blagajnico) odnesli so tatovi
dne 14. t. m. ponoči v Miksnici na Štajarskem med
tem, ko je imel uradnik zunaj pri tovornem vlaku
opraviti. Te tatvine sumljivega človeka so sicer v
Gradci na kolodvoru prijeli, kamor se je pripeljal
tisto noč z vlakom, našli pa niso ničesa pri njem,
kar bi bilo dalo sumu le količkaj podlage.

(Iz Hrenovic) se nam z dnem 18. t. m. po-
roča: Dne 11. t. m. zgorel je posestnici B. Malus
otrok v Brezicah. Nesrečna žena pustila je svoje
poltretje leto staro dete speče v zibeli poleg zakur-
jenega ognjišča, ter se je le za četrte ure od doma
podala. Vrnivši se domú, našla je zibel v ognji.
Mati skoči po otroka, dvigne ga iz goreče zibeli
toda že tako opečenega, da je revše umrlo čez tri ure.

(Imenik duhovnikov episkopovine Sekavske) za
1888 obsega 26 pól. Sedanji knezoepiskop je po
vrsti 52. voditelj episkopovine. Izmed prepozitov je
danešnji p. n. g. dr. Trummer ravno 50. Okrožnih
dekanov in je deset skupaj s 44 dekanovinami. Šte-
vilo far je 265, od tega 209 svetovnih in 56 re-
dovnih, petnajst svetovnih in jeden redovni vika-
riat, štiriintrideset svetovnih in šestnajst redovnih
kuracij, 36 beneficij, 5 samostalnih kapelanov in,
355 kapelanov in, od teh je 285 svetovnih in 70
redovnih, pomožnih stacij je troje. Skupno število
duhovnikov je 615, od tega 483 svetovnih in 132
redovnikov. Katolikov je 798.768. Skupno čísló vseh
v episkopovini bivačóh duhovnikov „petrinec“
in redovnikov, v službi in brez iste, je 993, prvih
je 638, a drugih 355. — Redovnikov: duhov-
nikov, klerikov, bratov, novincev, vseh skupaj
je 468 po 26 samostanih. Od ženskih samostanov
so šolske sestre v 9 krajih, sestre-vsmiljenke v 47
krajih, med temi zvanaj episkopovine samo v Trstu,
Gorici, Celovcu. Ostale redovnice bivajo po 7 drugih
samostanih, tako: Ursulinke, uboge šolske sestre
i. dr. Skupno število istih je 769. — Naj še do-
stavimo, da v imeniku pri statističnem izkazu ni po-
sebič povedano število praznih far in kapelanov in,
to je izkazano le pri imenu dotičnih far, a naš po-
ročevalec ni imel časa, da bi to sam soštel.

(Iz Beljaka) se nam poroča, da so 7. t. m.
pri sv. Križi na Perovi (tudi kranjskim Slo-
vencem znana božja pot pri Beljaku) izročili materi
zemlji truplo tamošnjega župnika, č. g. Lesjak-a
star. Ranjki je bil veren sin matere Slave od po-
četka narodnega gibanja in do svojega zadnjega
dih. Marsikateri dopis od njegove roke je v prejš-
njih letih slovenskim časopisom došel. V družbi bil
je dovtipen, zatorej priljubljen, pri volitvah v javne
zastope pa neustrašen soboritelj pod zastavo: vse
za Boga, cesarja in domovino! Rojen bil je v
Št. Jakobu v Rožni dolini 18. marca 1813, v maš-
nika posvečen 31. julija 1838. R. I. P.!

Telegrami.

Celovec, 18. januarija. (Za včerajšnji list
prepozno došlo.) Pogreb Einspielerjev
velikansk, naroda premnogo. Navzoč
je ves stolni kapitel, deželni zbor in
corpore, deželni predsednik, deželni
glavar, mestni župan, magistratni urad-
niki, veteranci, družba katol. roko-
delskih pomočnikov, gimnazijci in
realci. Došlo je iz raznih krajev 24
vencev, 41 pomilovalnih brzojavk.
Truplo ranjcega v stolni cerkvi bla-
goslovil mil. knezoškof.

Praga, 18. januarija. Češki deželni zbor
je bil danes zaključen s trikratnimi slava-klici
Nj. Veličanstvu cesarju. Deželni nadmaršal
je naglašal posebno plodovitost minolega za-
sedanja in je obžaloval odsotnost nemških
poslancev. Deželni zbor je dokazal s zmer-
nostjo in načinom, kakó je reševal izročene
mu posle, svojo živo željo, da zopet vstopijo
nemški poslanci, kar bi najradostneje pozdra-
vili vsi člani visoke zbornice. (Burno pritr-
jevanje.)

Pariz, 18. januarija. Parlamentni krogi
se bojé, da bo kmalu navstala ministerska
kriza zaradi Tirardovega načrta o obdačnji
pijač.

Dunaj, 19. januarija. Frankensteinu, ko-
jega so zasačili v stanovanji Grafovem (Neu-
thorgasse) sumnega, da je nameraval sled-
njega umoriti, dokazano je že hudodelstvo.
Oropančeve dragocenosti so našli.

Listnica opravištva.

G. dopisniku iz Goriškega: Oprostite, da tega Vašega
dopisa ne objavimo. Isto sodbo izrekli smo zdavnaj tudi mi,
zato ne odgovarjamo. Ako je od leta 1872/3, veste Vi tako
dobro, kakor mi. Pravite: V lanskim zadnjim št. udriha po pa-
stirskem listu prevzvišenih škofov, a zdaj od ene strani k...
po —, od druge strani pa vpije: „vera!“ — No!

Vredništvo.

G. F. H. v O: Ali mislite, da bode tako blje? Pre-
mislite dobro, če ne bi kazalo za zdaj še malo potrpeti, in do-
tično kasneje ukreniti.

G. A. G. v F: Oprostite, da mi ne moremo gledati na
to, kaj boste Vi nameravali kasneje. Sporočite nam takrat.

G. A. L. v P: Hvala lepa. Na zdar! Ne vdamo se.

Umrli so:

15. januarija. Ivana Naglas, starinarjeva žena, 50 let,
Stari trg št. 28, Variola. — Feliks Mihelič, delavčev sin,
4 leta, sv. Martina cesta št. 3, Variola.

16. januarija. Jožefa Hribar, dimnikarjeva hči, 10 mes.,
Trnovske ulice št. 3, božjast. — Katra Lukman, delavčeva
hči, 3 mes., na Stolbi št. 8, božjast.

17. januarija. Franja Križnar, zasebnica, 66 let, Pred
Škofjo št. 7, jetika. — Janez Svetlik, krojač, 28 let, Vegove
ulice št. 9, Variola.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomern po Celziju			
7. u. jut.	747.79	— 6.0	sl. svzh.	oblačno	
18. 2. u. pop.	746.19	— 4.2	"	jasno	0.00
9. u. zveč.	745.40	— 11.0	"	"	

Zjutraj oblačno, potem jasno, svetla noč. Srednja tempera-
tura 7.1° C za 5.1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

19. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 50 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	80 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 10 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	868 " — "
Kreditne akcije	269 " 10 "
London	126 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 03 "
Cesarski cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 25 "

Zahvala.

Svoj onoj gospodi i braći Slovencem, koji prisustvovali
svečanom komersu u spomen 300godišnice našeg velikog pjesnika
Ivana Franjina Gundulića, vrazujemo našu hvalu.

U prvom redu zahvaljujemo se sl. pevskom zboru „Slavec“,
njegovom predsjedniku g. Saksaru i sborovodji g. Stegnaru, koji
su u pjesmom još veći riedku slavnost uzveličali.

U ime ljubljanskih Hrvata:

I. Gjud.

M. Leustek.

Priznanje in priporočilo!

Podpisano župnijsko predstojništvo častno
priznava in potrjuje, da urarski mojster, spo-
štovani

Gregor Troha

iz Javorjev nad Poljanami (pri Škofji Loki)

prav spretno, lično in pošteno v svojo stroko
spadajoča dela opravlja, ter ga tem potom
vsem cerkvenim predstojništvom dostojno pri-
poroča

Župnijsko predstojništvo v Dražgošah na
Gorenjskem,

(1) dné 15. januarija 1888.



Bog vsega mogočnega sklenil je v svoji neskončni
modrosti, našo preljubljeno, nepozabljeno sestro oziroma
svakinjo, gospodično

Terezijo Hladnik-ovo,

prevideno s sv. zakramenti za umirajočo danes od-
poklicati 22 let staro v boljšo bodočnost.

Pogreb bo v soboto ob 1/2 9. uri dopoludne.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župnijski
cerkvi logaški in več družih cerkvah.

Blago pokojno priporočamo v pobožno molitev.

V LOGATCI, dné 19. januarija 1888.

Matija Hladnik, Anton Hladnik, c. k. profesor
in Peter Hladnik, bratje. — Marija Hladnik
roj. Jencič, svakinja. — And. Marinko, svak.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse
v njih stroko spadajoča dela v mestu in na deželi kot
znano rečno fino delo in najnižje cene.

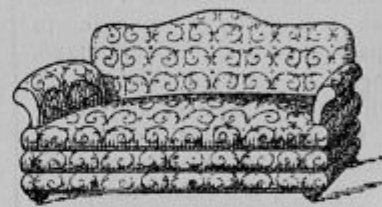
Posebno priporočilne za prekupece so oljnaté barve
v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem
lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše
nego vse te vrste v prodajalnah. (16)

Cenike na zahtevanje.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.



priloga prečast. du-
hovščini in slavnemu
p. n. občinstvu za iz-
vanredno nižjano
ceno, veljavno le
januarija in febru-
arija t. l.: Divane
(glej podobo) po 26
in 27 gld. Stole po
8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federadmatrat zen) po 10 gld. Zimnice
po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni
stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in
poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in
najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na za-
htevanje. (15)

Leopold Tratnik,

izdelovatelj cerkvene posode itd.,

Ljubljana,

sv. Petra cesta št. 27.

Zahvaljujem se prečastiti duhovščini in
p. n. cerkvenim predstojnikom za veliko za-
upanje in naročila, odkar imam svojo sedanjo
delavnico, ter prosim, da mi ohranijo to za-
upanje in me v prihodnje podpirajo z na-
ročili umetno izdelanih cerkvenih posod itd.
(Moja dosedanja dela spričujejo najbolje o
moji sposobnosti.) Po naročilu izdelujem naj-
fineje zlate in srebrne, cizelovane posode:
kelihe, ciborije, monstrance itd. Iz bronca
ali bakra: lustre, svečnice, svetilnice, kan-
delabre za velikonočne sveče v raznih slogih
in velikostih, na zahtevanje tudi po predlo-
ženih obrisih. Prevzemam tudi naročila na
mašne table, posodice za sv. olje in krstno
pripravo, prav priročne obhajilne svetiljke,
križe za bandera, altarje in sobe, kadilnice
in aspergile iz najboljših bele kovine. Strelo-
vode izdelujem po najnovejših skušnjah. Za-
dovolil bom vsacega naročnika, bodisi da je
delo prepuščeno mojemu okusu, bodisi da
se mi je predložil načrt. Izdelujem po naj-
nižjih cenah vsa kovinska cerkvena orodja,
koja na željo tudi pozlatim, posrebrim ali
naravno politujem (natur-polirt), ter jamčim
posebno za stalno pozlačenje in posrebrjenje.

Staro orodje jemljam v popravo.

Na željo pošiljam načrte in foto-
grafije že izdelanih predmetov.